

самоуправлението и свободата, това значи, че тъй искатъ да достигнатъ своята целъ чрезъ угнетение.

Гладстонъ, който е толкова дружествено расположень къмъ гърците, на които той е доставилъ Ионическите острови и помагалъ за неотдавното увеличаване въ Тесалия, безъ да се колебае, строго осужда отношението на гърците къмъ българите. Ето, що говори той: „Цариградския православенъ гръцки престолъ и неговите свещеници открыто държали, въ течение на послѣдната война, страната на турците, и това не имъ прави честь. Макаръ че патриарха може би да е принуденъ къмъ такъвъ способъ на дѣйствие, при всичко това, той ясно показалъ, че страхъ предъ прѣблаждаванието на славяните и предъ руските интереси или интриги, които би могли да послужатъ за опора на това прѣблаждане, е билъ главния поводъ и даже опредѣлителя поведението на болшинството гърци“.

— Азъ имамъ цѣло събрание подробно описани и достовѣрни фактове, свидѣтелствующи за такива страдания на българите въ Македония, които нѣматъ изброяванье и исказванье. Тоя мартирологъ може да състави цѣлъ томъ. И за да не ме обличаватъ въ прѣувеличение, азъ ще кажа, че тѣхното положение прилича на онова въ България при турското управление, което, преди четиридесетъ години, било описано отъ Бланки. Бланки, като посетилъ околностите на Нишъ, гдѣто тогава щомъ било потъпкано възстанието, билъ дѣлбоко развѣданъ отъ положението на страната. Гюлханскиятъ хатти-шерифъ, даденъ отъ Портата за удовлетворение исканията на християнските държави, вместо да принесе нѣкакво облегчение на раята, той само направилъ нейната сѫдба по ужасна.

„Единственното, послѣдвало промѣнение, говори Бланки, се отразило само върху финансите, но то именно най горчиво паднало върху християните. До това врѣме тѣ плащали своите даждия въ ръцѣта на пашите, и знае се, къмъ какви злоупотрѣбления всѣкога е давала поводъ тая система. Хатти-шерифа, като съсрѣдоточвалъ сбора, който отъ-сега трѣбало да постѣжва у особенни финансови агенти, по видимо освобожда-